

ทักษะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ประจำภาคการศึกษาที่ 1/2555

English Proficiency for students in General Education English Courses
in Semester 1/2555

โดย อาจารย์วราภรณ์ พิชิตคุล และอาจารย์วรรณ คุณจิรันธร¹

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษามีอ้วดระดับด้วยข้อสอบ TOEFL เพื่อนำผลที่ได้รับไปพัฒนาปรับปรุงวิธีการสอนและหลักสูตรการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ หมวดศึกษาทั่วไป ปี ประจำการ ในการวิจัยคือนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 (114-101) และ รายวิชาภาษาอังกฤษ 3 (114-201) ในภาคการศึกษาที่ 1/2555 ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเชิงพาณิชย์ มีขนาดตัวอย่าง 1,071 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 ส่วนใหญ่มีผลการสอบต่ำกว่า 310 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 59.91 และ นักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 3 ส่วนใหญ่มีผลการสอบอยู่ระหว่าง 351 – 375 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.65

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยได้แก่ นักศึกษาควรจะต้องฝึกฝนการฟังทั้ง Short Conversation และ Long Conversation ซึ่งในส่วนห้องปฏิบัติการทางภาษาควรจะต้องมีการปรับปรุงหลักสูตร โดยเพิ่มข้อสอบการฟัง TOEFL เข้าไปให้นักศึกษาได้ฝึกฝนด้วย และควรมีการจัดอบรมครั้งต่อครั้งที่ภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยระบุคำศัพท์ ความหมายภาษาไทย ความหมายภาษาอังกฤษ ทำตรงข้ามและ ตำแหน่งในประโยค

คำสำคัญ การสอนภาษาอังกฤษ , ทดสอบTOEFL

Abstract

The Study aims to examine the level of students' English proficiency level as measured by the TOEFL exam, to get the results to improve teaching methods and curriculum for teaching English courses. Population in this study consisted of students enrolled in English Course 1 (114-101) and English 3 courses

¹ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

(114-201) in semester 1/2555 for Purposive sampling method. The sample size is 1,071 people, the researchers found that most students enrolled in English 1 course got TOEFL marks below 310 percent of students enrolled at 59.91 and most students enrolled in English 3 course got TOEFL marks between 351 to 375 points for 38.65 percent.

Recommendations from the research are students should be trained to listen to the Short Conversation and Long Conversation in the language laboratory, which should be improved by increasing the listening TOEFL tests to enable students to practice with. The board should have a vocabulary of one word weekly each vocabulary consists of meaning in Thai, Synonym, Antonym and Part of Speech.

Keywords: English Teaching, TOEFL Test

1.บทนำ

1.1 ที่มาของปัญหา

ระดับปีด้วยความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยของเด็กไทยชั้นมัธยมศึกษา อาจเทียบได้กับเด็กชั้นประถมของมาเลเซีย-สิงคโปร์ หลายๆ ท่านอาจจะเขียงว่าเป็นเพราะสังคมมาเลเซีย-สิงคโปร์มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าสังคมไทย ซึ่งก็ถูกเพียงบางส่วน เพราะการใช้เวลาเรียนนานถึง 12 ปี ภาษาอังกฤษเด็กไทยน่าจะพัฒนาได้โดยไม่ต่างจากเด็กมานาเลเซีย-สิงคโปร์มากนัก แต่ที่ต่างกันชัดเจนคือ ระดับเด็ก ป.1 ที่สิงคโปร์ รู้พื้นที่อังกฤษโดยเฉลี่ย 1,500 คำ ส่วนที่มาเลเซีย 600 คำ เสียหายที่ของไทยไม่มีข้อมูลส่วนนี้ แต่คาดว่าจะน้อยกว่ามาเลเซียปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีอยู่หลายแบบแตกต่างกันไป แต่ปัญหานั้นที่ทุกโรงเรียนมีเหมือนกันก็คือ ปัญหานักเรียนรู้พื้นที่น้อย ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษและยังก่อให้เกิดปัญหาต่อเนื่องอีกหลายอย่างตามมา การรู้พื้นที่น้อยมีประเด็นสำคัญสองส่วน ก็คือ

ส่วนแรก : "คำศัพท์คือพื้นฐานหลักของการเรียนภาษาทุกภาษา" หากรู้พื้นที่น้อยก็จะเป็นปัญหาทั้งใน การสอนของครู และการเรียนการสอนของนักเรียน เช่น จน ป.6 ควรรู้พื้นที่ 1,000 คำขึ้นไป จึงจะสามารถเรียนภาษาอังกฤษชั้น ม.1 ได้โดยไม่ยาก ส่วนจน ม.3 ควรรู้พื้นที่ 2,000 คำขึ้นไป และ ม.6 ควรรู้ 3,000 คำขึ้นไป จึงจะสามารถทำข้อสอบมาตรฐานต่างๆ ผ่าน แต่ในความเป็นจริงแล้วนักเรียนส่วนใหญ่รู้พื้นที่ไม่ถึงครึ่งของจำนวนที่หลักสูตรกำหนด จะนั้นต้องให้ครูเก่งแก่ให้มากที่จะสอนให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ในกรณีที่เด็กสอบได้คะแนนคุณย์นั้น เชื่อว่าคงมิใช่เกิดจากปัญหาข้อสอบฝ่ายเดียว แต่น่าจะเป็นเพราะพื้นความรู้ภาษาอังกฤษต่ำกว่ามาตรฐานเกินไป เมื่อเจอข้อสอบในลักษณะต้องอ่านสรุปเรื่องก็ยากที่จะเข้าใจจำเป็นต้องอาศัยวิธีเดา ยิ่งเป็นข้อสอบที่ตอบผิดแล้วคิดลบโอกาสได้คุณย์มีมาก

ส่วนที่สอง : "สอนและเรียนอย่างไรนักเรียนจึงจะรู้คำศัพท์ได้มากๆ" การให้ห้องศัพท์ทุกวัน วันละ 5-10 คำนั้น เป็นวิธีที่ไม่ได้ผลกับนักเรียนส่วนใหญ่ เพราะถ้าได้ผล ปัญหาในส่วนแรกคงไม่เกิด ขณะนี้ต้องปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอนใหม่ โดย

1.สอนยึดหลักธรรมชาติของการเรียนภาษาทุกภาษา ที่ต้องเริ่มจากการฟังและการพูดก่อนการอ่านและการเขียนเสมอ เพราะไม่มีมนุษย์คนไหนที่จะสามารถอ่านออกเสียงได้ก่อนฟัง-พูดเป็น เมื่อนั้นที่เราสอนลูกหลานในครอบครัวให้รู้จักฟัง-พูดภาษาไทยได้ก่อนแล้วก่ออย่างส่งไปเรียนอ่าน-เขียน ในการสอนฟังสอนพูดนั้น เราจะสอนจากศัพท์เป็นคำสำคัญก่อนแล้วก่ออย่างขยายไปเป็นกลุ่มคำและประโยคสั้น-ยาว ที่ถูกต้องตามหลักภาษาและไวยากรณ์ เมื่อฟัง-พูดได้ระดับหนึ่งก็แสดงว่ารู้ศัพท์มากพอที่จะเรียนอ่านเรียนเขียนได้ง่ายและสนุก

2.สอนให้นักเรียนสามารถใช้ประสิทธิภาพพัฒสมองสูงสุดทั้งซึ่กขวาและซึ่กซ้าย บวกกับการใช้เทคโนโลยีและสื่อ เพื่อช่วยให้จำศัพท์ได้มากๆ โดยไม่ลืมและไม่เบื่อ เป็นวิธีที่โรงเรียนระดับอนุบาล-ประถมศึกษาในมาเลเซียใช้กันมาก สำหรับในประเทศไทยมีสอนอยู่หลายโรงเรียน โดยกำหนดเป้าหมายเฉพาะด้านคำศัพท์ไว้ชัดเจน เช่น เรียนสามปี จบ ป.6 รู้ 2,000 คำ จบ ม.3 รู้ 3,000 คำ เป็นต้น

เนื่องจากมหาวิทยาลัยสหานมีนโยบายด้านการเรียนภาษาอังกฤษหมวดศึกษาทั่วไปให้มีรูปแบบการเรียนการสอนและการสอบวัดความรู้ตามมาตรฐานสากล ซึ่งคณะกรรมการบริหารของมหาวิทยาลัยมีมติให้ใช้การสอบวัดความรู้ด้วยข้อสอบ TOEFL (Test of English as a Foreign Language) เป็นข้อสอบมาตรฐานเพื่อวัดระดับศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำผลสอบไปใช้ในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หรือ ใช้ในการสอบเข้าทำงานได้ในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษามีวัดระดับด้วยข้อสอบ TOEFL
- เพื่อนำผลที่ได้รับไปพัฒนาปรับปรุงวิธีการสอนและหลักสูตรการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ หมวดศึกษาทั่วไป

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาเฉพาะความสามารถด้านภาษาอังกฤษด้วยการสอบ TOEFL และศึกษาเฉพาะนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 (114-101) และ รายวิชาภาษาอังกฤษ 3 (114-201) ในภาคการศึกษาที่ 1/2555 เท่านั้น

2. แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548 ก : 101 – 128)

การที่ครูจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ กระบวนการ มีความสามารถ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดเป็นมาตรฐานการเรียนรู้นั้น ครูต้องมีเทคนิค วิธีการ ในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสรุปว่า ปัญหาที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ประสบในการจัดห้องเรียนมี 3 ประการ คือ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548 ข : 1 – 3)

1. การสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากรีียน อยากรู้ภาษาอังกฤษในห้อง
2. การไม่สามารถจัดบรรยากาศในห้องเรียน ได้ตามที่คาดหวัง เพราะว่าสุดยอดไม่เหมือน ไม่เพียงพอ ผู้เรียนมีระดับความรู้ต่างกัน
3. การแสดงบทบาทของครูในการสอนห้องเรียนเพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพราะมีการเน้นการสอนเนื้อหามากเกินไป

เทคนิควิธีการที่สำคัญที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรรู้และนำไปใช้มีดังนี้

การสอนทักษะการฟัง (Listening)

คนมักเข้าใจว่าการฟังเกิดขึ้นเองเมื่อผู้เรียนต้องแข่งขันกับภาษาบ้านนั้นโดยไม่ต้องมีการเรียนการสอน แต่ความจริงแล้วการฟังเพื่อความเข้าใจในการเรียนการสอนภาษาที่สองเป็นทักษะอันดับแรกที่ต้องได้รับการฝึกฝน การสอนฟังอาจใช้การสอนแบบ Bottom up คือ สอนเป็นลำดับขั้นตอน ค่อยเรียนรู้ทีละน้อย จนเกิดความเข้าใจในที่สุด หรืออาจสอนแบบ Top down คือ การให้ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ต่อเนื่องจากพื้นฐานหรือประสบการณ์ของตนเองการสอนฟังผู้สอนจะต้องฝึกให้ผู้ฟังสามารถแยกเสียงที่ได้รับฟัง รับรู้ และเข้าใจความหมายเรื่องที่ฟัง วิธีสอนที่ใช้กันทั่วไปในการสอนฟังมีกิจกรรม 3 ขั้นตอน

คือ กิจกรรมก่อนฟัง กิจกรรมขณะฟัง และกิจกรรมหลังฟัง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,
2548 ข : 12 – 13)

การสอนออกเสียง (Pronunciation)

การเน้นสอนออกเสียงไม่เพียงแต่ทำให้ผู้เรียนตระหนักในเรื่องความแตกต่างของเสียง ลักษณะของเสียง และความหมายของเสียงเท่านั้น แต่ยังสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้อีกมาก การให้ความสนใจในเรื่องเสียงที่เปล่งออกมาจากส่วนต่าง ๆ ภายในปาก ทำให้ผู้เรียนรู้ว่าควรลงเสียงหนักเบาในตำแหน่งใดของคำ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจภาษาพูด (Spoken – English) และพัฒนาทักษะความสามารถทางภาษาได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548 ข : 14)

การสอนออกเสียงมักพบปัญหาที่ครุภูมสอนต้องแก้ไข 3 เรื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548 ข : 15 – 16)

1. สิ่งที่ผู้เรียนได้ยิน เพราะผู้เรียนบางคนไม่สามารถแยกความแตกต่างของเสียง ซึ่งอาจเป็นเพราะเสียงนั้นไม่มีในภาษาเดิมของเข้า ทำให้ฟังเสียงที่แตกต่างเป็นเสียงเดียวกัน ผู้สอนต้องพยายามให้เขารับรู้ความแตกต่างของเสียง ซึ่งอาจทำโดยการแสดงตัวอย่างภาพ แผนภูมิ การสาธิตและการอธิบาย เพื่อฝึกหัดของผู้ฟังทีละน้อย จนกระทั่งเขารู้สึกว่าสามารถแยกเสียงที่แตกต่างกันได้

2. การออกเสียงสูง – ต่ำ ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนรู้จักการจำแนกอารมณ์ (Moods) และความตั้งใจ (Intention) โดยใช้แบบเสียง (Tape) หรือพูดให้ฟัง เพื่อให้ผู้เรียนสังเกตว่าคนพูดภาษาอังกฤษกันอย่างไรในอารมณ์ ความรู้สึก และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

3. ตัวอักษรแทนเสียง (The Phonetics Alphabet) ผู้เรียนภาษาอังกฤษจำนวนมากมีปัญหาในการออกเสียงตัวสะกด ซึ่งจำเป็นต้องรู้จักหน่วยเสียงที่แตกต่างกัน ซึ่งวิธีที่ดีที่สุดในการส่งเสริมการรับรู้เหล่านี้คือ การนำเสนอด้วยสัญลักษณ์ (Phonetics Symbol) ซึ่งเมื่อผู้เรียนสามารถอ่านสัญลักษณ์ได้ก็จะสามารถรับรู้ว่าคำตามเหล่านั้นออกเสียงอย่างไร

การสอนไวยากรณ์ (Grammar)

ไวยากรณ์ (Grammar) เป็นกระบวนการทางภาษาที่จะควบคุม และรวมรวมคำเพื่อก่อให้เกิดหน่วยของความหมายที่ยาวขึ้น ไวยากรณ์จะเป็นตัวกำหนดเกณฑ์พื้นฐานของกิจกรรมในห้องเรียนที่มีจุดประสงค์ของการเรียนรู้ชั่วคราว เพื่อให้มองเห็นผลได้ในระยะยาวย่างการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ควรเกิดขึ้นเมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยวิธีการหลากหลายในระยะยาวย่าง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548 ข : 19 – 20) การสอนไวยากรณ์ผู้สอนต้องนำเทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ในขั้นตอนลำดับๆ 4 ขั้นตอน คือ

1. การนำเสนอ (Presentation) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและความหมายทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน
2. การสอนเป็นตอน ๆ และการอธิบาย (Isolation and Explanation) เป็นการเน้นเรื่องส่วนประกอบของไวยากรณ์ ทั้งด้านการออกเสียง รูปแบบ ความหมาย และหน้าที่ หรืออคูเกณฑ์ ในบางชั้นเรียนครูอาจจำเป็นต้องอธิบาย แปล หรือทำให้เห็นภาพรวมโดยใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน
3. การฝึกฝน (Practice) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างภาษาได้อย่างลึกซึ้ง ครูควรจัดให้มีแบบฝึกหัดทั้งที่ให้ทำในชั้นเรียน และที่ให้ทำเป็นการบ้าน ให้มีความหลากหลายครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน
4. การทดสอบ (Test) เป็นการตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับในสิ่งที่เรียนไปแล้ว เพื่อทราบว่าผู้เรียนพัฒนาไปมากน้อยเพียงใด ครูควรปรับปรุงการสอนอย่างไรต่อไป

วิชาดำเนินการสอน

การดำเนินการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษนี้ ผู้สอนได้แบ่งการเรียนการสอนเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การเรียนภาคทฤษฎี (การเรียนหลักไวยากรณ์ และ คำศัพท์) และการเรียนภาคปฏิบัติ (การฝึกสนทนา นำเสนอ และให้ตอบจากแบบบันทึกเสียง และโทรศัพท์) โดยจัดการเรียนการสอนจำนวน 48 ชั่วโมง แบ่งเป็นภาคทฤษฎีจำนวน 30 ชั่วโมง และ ภาคปฏิบัติจำนวน 15 ชั่วโมง ในหัวข้อต่าง ๆ รวม 6 หัวข้อ หัวข้อละ 8 ชั่วโมง ได้แก่

บทที่ 1 การพูดปะในเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น งานประชุมสัมมนา การท่องเที่ยว ในสถานที่ทำงาน ในสถาบันการศึกษา

บทที่ 2 การท่องเที่ยว และการแสดงความรู้สึกในเหตุการณ์ต่าง ๆ

บทที่ 3 อาหาร มารยาทในกัดตาก การบรรยายรสชาติอาหาร

บทที่ 4 ภาพนัตและเพลง ชนิดและประเภทของภาพนัตและเพลง การเชิญชวนและการแสดงความเห็นในเรื่องภาพนัตและเพลง

บทที่ 5 งานศิลปะ ประเภทของงานศิลปะ วัสดุที่ใช้ในงานศิลปะ การฝึกฝนให้เป็นศิลปินที่ดี

บทที่ 6 โรงเรม การบริการต่าง ๆ ของโรงเรม ทิศทาง

โดยแต่ละหัวข้อจะมีแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 40 ข้อ ประกอบด้วย แบบทดสอบด้านการฟัง จำนวน 15 ข้อ แบบทดสอบด้าน ไวยากรณ์จำนวน 10 ข้อ และ แบบทดสอบด้านความเข้าใจด้านการอ่านจำนวน 15 ข้อ ซึ่งบททดสอบหลังเรียนมีโครงสร้างข้อสอบ เช่นเดียวกับการสอบ TOEFL

การทดสอบด้วยข้อสอบ TOEFL (Test of English as a Foreign Language)

TOEFL คือ แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ของผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาประจำชาติ โดยที่ จะจัดการสอบเป็นแบบปรนัย เพื่อวัดความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ (แบบอเมริกาเหนือ) ปัจจุบัน การสอบ TOEFL โดย เชื่อว่าวิธีนี้ จะสามารถวัดระดับ ความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้ถูกต้อง ใกล้เคียง ความเป็นจริง จะแบ่งแบบทดสอบออกเป็น 3 ส่วน ซึ่งใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง โดยแต่ละส่วน จะกำหนดจำนวนคำถาม พร้อมระยะเวลาในการใช้ทำแบบทดสอบ ไว้ดังนี้ การฟัง(Listening) ทดสอบทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษแบบอเมริกาเหนือ ใช้เวลา 40-60 นาที จำนวน 50 ข้อ ไวยากรณ์ (Structure) 25 นาที จำนวน 40 ข้อ การอ่าน (Reading) ทดสอบความเข้าใจในการอ่านเรื่องสั้นๆ ใช้เวลา 55 นาที จำนวน 50 ข้อ

3. การดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย ได้แก่นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 (114-101) และ วิชาภาษาอังกฤษ 3 (114-201) ในภาคการศึกษาที่ 1/2555 จำนวน 4,174 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คณานักวิจัย ได้สุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling Method) ใน กลุ่มที่คณานักวิจัยสอน จำนวน 28 กลุ่ม กิตติเป็นจำนวนนักศึกษา 1,071 คน

3.2 เครื่องมือในการวิจัย

คณะกรรมการได้ใช้หนังสือ Top Notch Level 1 and 1 (Joan Saslow, Allen Ascher, 2nd Ed, 2011) เป็นหนังสือหลักประจำรายวิชาพร้อมทั้งมีสื่อการเรียนการสอนครบถ้วน 4 หักษะคือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นสื่อในการเรียนการสอน

ข้อสอบ TOEFL Test

คณะกรรมการได้ทำการทดสอบ TOEFL Test ในสัปดาห์ที่ 15 ของการเรียนการสอน โดยทำการทดสอบ 3 หักษะ ได้แก่ หักษะการฟัง จำนวน 50 ข้อ หักษะไวยากรณ์ จำนวน 40 ข้อ และ หักษะการอ่านเอกสาร จำนวน 50 ข้อ รวมจำนวน 140 ข้อ

3.3 การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

คณะกรรมการได้รวบรวมกระดาษคำตอบและบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรม SPSS เพื่อกำหนนค่าร้อยละ (Percentile) ความถี่(Frequency) ค่ามัธยฐาน(Mean) ค่าต่ำสุด (Min) และค่าสูงสุด (Max)

4. ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการทดสอบโดยข้อสอบ TOEFL ของนักศึกษารายวิชาอังกฤษ 1 (114-101) และ รายวิชาอังกฤษ 3 (114-201) ได้ผลทดสอบดังนี้ นักศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ 1 นักศึกษาที่สอบผ่านตามเกณฑ์ที่รายวิชากำหนดไว้คือ 375 คะแนน นั้นมีเพียง 73 คน คิดเป็นร้อยละ 16.09 เท่านั้น และมีนักศึกษาที่สอบได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้จำนวน 381 คน คิดเป็นร้อยละ 83.91 โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ดีในหมวดไวยากรณ์และการอ่านจับใจความ แต่ทำคะแนนได้น้อยในหมวดการฟัง เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่สามารถฟังและทำความเข้าใจได้ในการฟังแบบสั้น คือฟังและตอบคำถามเป็นข้อ ๆ แต่ในหมวดที่เป็นบทความยาว และมีข้อคำถาม 3-5 ข้อต่อหนึ่งบทความนั้นนักศึกษาจะทำได้คะแนนน้อย

นักศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ 3 นักศึกษาที่สอบผ่านตามเกณฑ์ที่รายวิชากำหนดไว้คือ 425 คะแนน นั้นมีเพียง 18 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 เท่านั้น และมีนักศึกษาที่สอบได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้จำนวน 1,053 คน คิดเป็นร้อยละ 83.91 และนักศึกษาสอบได้คะแนนระหว่าง 351-375 คะแนนเป็นจำนวนมากที่สุด มีจำนวน 414 คน คิดเป็นร้อยละ 38.65 โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ดีในหมวดไวยากรณ์และการอ่านจับใจความ แต่ทำคะแนนได้น้อยในหมวดการฟัง เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่สามารถฟังและทำความเข้าใจได้ในการฟังแบบสั้น คือฟังและตอบคำถามเป็นข้อ ๆ แต่ในหมวดที่เป็นบทความยาว และมีข้อคำถาม 3-5 ข้อต่อหนึ่งบทความนั้นนักศึกษาจะทำได้คะแนนน้อย

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาทั้งรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 และ รายวิชาภาษาอังกฤษ 3 นั้นมีทักษะด้านไวยากรณ์ และทักษะด้านการอ่านจับใจความอยู่ในขั้นพอใช้ถึงดี แต่ทักษะด้านการฟังนั้นอยู่ในขั้นต้องปรับปรุง ถึงพอใช้

5. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. นักศึกษาควรจะต้องฝึกฝนการฟังทั้ง Short Conversation และ Long Conversation ซึ่งในส่วนห้องปฏิบัติการทางภาษาควรจะต้องมีการปรับปรุงหลักสูตร โดยเพิ่มข้อสอบการฟัง TOEFL เข้าไปให้นักศึกษาได้ฝึกฝนด้วย
2. ควรมีการจัดอบรมรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 1 คำ โดยระบุ คำศัพท์ ความหมายภาษาไทย ความหมายภาษาอังกฤษ คำตรงข้ามและ ตำแหน่งในประโยค

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กาญจนा ปราบพาล, ประกายแก้ว โฉภานนท์อมตะ (2544). การสำรวจความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทย. ศูนย์ทดสอบทางวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549). แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย (พ.ศ.2549 – 2553)

English

http://www.moc.go.th/web_studyenglish/p_eng_2549-2553.doc

www.ets.org